

Arrest

nr. 272 658 van 12 mei 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUNDAHL
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUNDAHL en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat het *“verzoekschrift wordt ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht”* *“indien het beroep gericht is tegen de in artikel 57/6, § 3, eerste lid, bedoelde beslissing van niet-ontvankelijkheid”*, wat in deze het geval is.

Volgens artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet begint de in § 1 van dit artikel bepaalde beroepstermijn te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst. De vervalddag is in de beroepstermijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag.

Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op 22 december 2021 aan de postdiensten werd overhandigd voor aangetekende zending.

In het verzoekschrift geeft de verzoekende partij aan dat deze aangetekende zending haar werd aangeboden op 23 december 2021 maar dat zij niet thuis was. Er werd haar diezelfde dag een bericht nagelaten met de melding dat de aangetekende zending klaar lag bij bpost om op te halen.

Op 6 januari 2022 heeft zij de bestreden beslissing opgehaald. Volgens de verzoekende partij gebeurde op die dag de effectieve kennisgeving. Bij het verzoekschrift voegt zij de envelop die de bestreden beslissing bevatte met daarop de achtergelaten boodschap van bpost alsmede het bewijs van afhaling van de aangetekende zending op 6 januari 2022.

De verzoekende partij kan in haar betoog niet worden gevolgd.

De kennisgeving wordt immers geacht te zijn gebeurd op het ogenblik van de aanbieding. Het feit dat de betrokkene de aangetekende zending niet in ontvangst neemt, verhindert niet dat de beroepstermijn ingaat, tenzij overmacht kan worden ingeroepen (RvS 3 december 2009, nr. X).

Bijgevolg was de uiterste datum voor het indienen van het verzoekschrift 2 januari 2022. Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 13 januari 2022, is bijgevolg ingediend buiten de wettelijke termijn.

De termijn van tien dagen, bepaald in artikel 39/57, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. X).

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoont dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *“Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)”* in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Ter terechtzitting betoogt de verzoekende partij dat haar bel niet werkte de dag dat de aangetekende zending haar werd aangeboden, maar dat betreft geen overmacht.

Verder verklaart de verzoekende partij dat zij pas op 6 januari 2022 de zending is gaan ophalen omdat zij geen geldig identiteitsbewijs of paspoort heeft (enkel de bijlage 26) zodat bpost de aangetekende zending niet mocht afleveren. Na herhaalde pogingen, werd de aangetekende zending eindelijk meegegeven toen de verzoekende partij met een vriend die het Nederlands machtig is haar probleem kon uitleggen aan een andere medewerker van bpost.

De Raad neemt aan dat het ontbreken van een geldig identiteitsbewijs inderdaad een drempel kan zijn om een aangetekende zending bij bpost op te halen. Evenwel, de verzoekende partij geeft ter terechtzitting zelf aan dat zij eerder al verschillende keren met dit probleem werd geconfronteerd. Dit wordt bevestigd door lezing van het administratief dossier. Daaruit blijkt dat de niet-ontvankelijkheidsbeslissing van 27 september 2019 per aangetekende zending aan verzoekende partij werd aangeboden op haar toenmalig adres maar dat zij niet thuis was en dat een bericht werd achtergelaten om de zending bij bpost op te halen. Er bevindt zich een mail van haar toenmalige advocaat in het administratief dossier waarin zij het CGVS vraagt om te worden geïnformeerd over de beslissing omdat *“De aangetekende zending (...) niet [kan] worden afgehaald (wordt niet meegegeven aan cliënt).”* De verzoekende partij tekende uiteindelijk beroep aan tegen de niet-ontvankelijkheidsbeslissing van 27 september 2019 doch het beroep werd verworpen nadat de Raad per beschikking had laten weten dat het laattijdig werd ingediend, waarop geen van beide partijen heeft gevraagd om te worden gehoord.

Uit wat voorafgaat blijkt duidelijk dat de verzoekende partij al enige tijd weet dat het problematisch is om een aangetekende zending bij bpost op te halen daar zij geen identiteitsbewijs heeft. Tevens blijkt dat zij op de hoogte is van het belang van het tijdig indienen van een beroep.

Om hieraan te verhelpen staat het de verzoekende partij vrij om woonplaats te kiezen bij haar raadsman of raadvrouw. Zij heeft dit niet gedaan maar woonplaats gekozen op haar eigen verblijfsadres, met alle risico's dat dit inhoudt en waarvan zij kennis heeft.

Aldus kan niet worden aangenomen dat er in casu een gebeurtenis heeft plaatsgevonden buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden. De omstandigheid dat de verzoekende partij deze aangetekende zending uiteindelijk pas op 6 januari 2022 ophaalt, houdt geen geval van overmacht in. Het is immers de verantwoordelijkheid van de verzoekende partij om zich zo te organiseren dat zij tijdig kennis kan nemen van beslissingen die haar aanbelangen en haar per post aangetekend worden toegestuurd.

De verwerende partij volhardt ter terechtzitting in de laattijdigheid van het beroep en stelt terecht dat de verklaring van de verzoekende partij geen overmacht inhoudt.

Waar de verzoekende partij nog aanklaagt dat er sprake is van een "excessief formalisme", wijst de Raad erop dat volgens het Grondwettelijk Hof het niet zonder redelijke verantwoording is om in dergelijke gevallen in een verkorte beroepstermijn te voorzien en dat een beroepstermijn van tien dagen niet als buitensporig kort kan worden aangemerkt: *"In dat verband dient te worden vastgesteld dat de verzoekers om internationale bescherming de bijstand van een advocaat kunnen genieten vanaf het indienen van het verzoek, op grond van artikel 33 van de wet van 12 januari 2007, en dat zij de bijstand van een tolk kunnen genieten, zoals in B.62.2 is vermeld. De termijn van tien dagen is voldoende opdat het beroep met volle rechtsmacht wordt beschouwd als een daadwerkelijk rechtsmiddel in de zin van de bepalingen en het beginsel die in het middel zijn aangehaald (HvJ, 9 september 2020, C-651/19, JP, punten 48 tot 66)."* (GwH 25 februari 2021, nr. 23/2021, B.143.1.1 en B.143.1.2).

Nu geen overmacht is aangetoond, kan de Raad niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig is.

Het beroep is derhalve onontvankelijk ratione temporis.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES